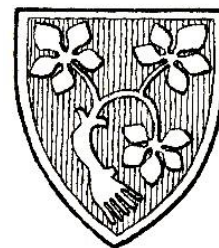

zprávy

roudnické farnosti

52. číslo – leden 2020

ÚVODNÍK

Milí farníci,
před Vánoci jsme dostali příležitost k lekci „praktického nábožka.“ Charita nám věnovala originální krabičky stavebnic, které darovala firma Lego - a požádala nás, abychom je pomohli rozdat potřebným. Rozhodli jsme se vzít do hry děti z náboženství a postavit je před velmi těžký úkol: nenechat si stavebnice pro sebe, ale najít ve svém okolí někoho, kdo dárek potřebuje víc než já. Některé děti bojovaly s pochopitelnou touhou po stavebnici; jiné s problémem, aktuálním pro všechny křesťany: jak mám vlastně najít toho, komu svým dárkem opravdu pomůžu? Vyprávění dětí, které řešily situaci Ježíškových agentů, je tak autentické, že stojí za to si ho přečíst v originále:

Lojza: Já jsem moc chtěl to Lego sám, ale nakonec jsem to vzal s tátou na Charitu a dal to jedné paní. Rodiče mi nic takového nekoupí!

Bára: Já jsem se domlouvala s babičkou, ta vybrala nějakou paní, která zná hodně chudých dětí, ale já je neznám. Lego je moc klučičí, takže já si ho nechat rozhodně nechtěla!

Josífek: Hodně jsem si ho chtěl nechat, ale pak jsme šli s maminkou do azyláku. Nechtěli jsme nést jen jednu hračku, tak jsme jich rovnou vzali víc a dali to dětem, co nemají tátu.

Baruš: Nejdřív jsem nevěděla, co s tím, ale máma mi poradila, ať přemýšlím nad lidma ze třídy. Napadl mě kamarád, kterého máma je ve vězení, ale ještě jsme mu to nedali.

Terezka: Dlouho jsem přemýšlela, co s tím. Rodiče mi říkali, že jsem si krabičku vůbec neměla brát, když nevím, komu ji dám, a že je to blbost, tak jsem šla za babičkou, a snad spolu vymyslíme komu. Najít člověka, který je chudší než já, je přílišně těžký!

Děti nás donutily ptát se: Co jsou v našem životě ty „hračky“, kterých se držíme zuby nehty a nepošleme je dál? Jak moc se snažíme hledat svoje bližní bez výmluvy, že vlastně o nikom hladovém, žíznivém nebo nahém nevíme?

Ráda bych skončila postřehem jednoho z dětí: „To je, proč je Bůh úplně jiný než my: Když máme my narozeniny, dostáváme dárky od ostatních, ale když má narozeniny Ježíšek, dává dárky on, a všem!“

Barbora Matiašová

KDO JE KDO

Poslední dobou jsem na tomto místě mluvil především s pamětníky. Bylo načase setkat s někým z mládeže. Anička Štorová byla před 4 roky biřmovaná. Po dokončení gymnázia v Roudnici začala studovat v Praze demografii. S Aničkou jsme se posadili do Dortletky. Přišla rovnou z prvního dne tříkrálové sbírky, kde pomáhala jako vedoucí skupiny.

Jak jsi strávila Vánoce?

Vánoce byly krásné. Byla jsem ráda, že jsem zase na delší dobu doma. Bydlím na koleji, tak je to úplně něco jiného. Doma mám na rozdíl od koleje spoustu jídla. To je hodně pozitivní.

Máte nějaké speciální vánoční zvyky?

Ani ne. Bydlíme v domě s dědou. Ještě do předminulého roku, dokud žila babička, měli večeři babička s dědou spolu, a pak jsme byli společně u stromečku. Letos byl děda na večeři u nás. Stromeček máme maličký. To se nám líbí. Máme spíš jednu takovou anti-tradici, že nechodíme na půlnoční. Mamka ani babička to neměly rády, protože tam bylo moc lidí, co dělají hluk, tak jdeme vždy až na Boží hod.

Letos byla půlnoční extrémně tichá. Když jsem byl těsně přede mší v sakristii, nebyl jsem si jistý, jestli náhodou není v kostele prázdné. Lidé byli velice pozorní a koncentrovaní.

To je dobře. Mám většinu kamarádek nevěřících, vždy se mě ptají, jestli jdu na půlnoční, tak povídám, že se mi nechce mezi opilce a ony se diví: To jsi křesťan a nechodíš na půlnoční? S tátou se tomu smějeme.

Jaké máš rané vzpomínky na kostel a na faru? Já jsem v křesťanském prostředí nevrůstal a tak by mě zajímalo, jak jsi to vnímala.

Ten, kdo v tom vyrůstal, podle mě nedovede odpovědět. Odjakživa jsem chodila na mše. Nepamatuji si to jinak. Rodiče nám tam brávali dětské knížky, aby nás zabavili. Jednou jsem jako malá byla na farním táboře, ale mám na to jen matné vzpomínky.

V kolika jsi začala chodit na nábožko?

Ani nevím. V kolika mi řekli rodiče. Seděli jsme ve velkém sále a kreslili si obrázky. Když pak přišla Zuzka, tak to bylo docela jiné. Ale fakt si toho moc nepamatuju. Nějak to pro mě začalo až s přípravou na biřmování.

Čím to bylo?

Tou partou a tématy, která se probírala. Byla to témata pro dospělé a ve skupině s námi byli také dospělí: pan František, Maron Halaby, Honza Hejduk... V 16 letech, jako pubertáči, jsme se scházeli jednou za čtrnáct dní s dospělými. Asi jsem tam plácala dost hlouposti, muselo to pro ně být vtipné. Ale neuvěřitelné pro mě bylo, když jsme si potykali s Honzou, kterého jsme znali jako profesora z gymplu, a vlastně se všemi. Brali nás jako dospělé. Samotné biřmování byl pro mě opravdu zlom. Už to nebyla víra rodičů, kvůli které jsem chodila do kostela. Věřila jsem sama za sebe. V té době náhodou přišly holky Sedláčkovy, že v Krakově je setkání mládeže s papežem. A tam se to nastartovalo ještě daleko víc. Byly tam 2 milióny mladých křesťanů z celého světa. Prožívali svoji víru. Do té doby jsem měla pocit, že jsem v tom trochu sama. A to ještě v Roudnici máme vlastně štěstí, měla jsem kolem sebe dobrou partu z nábožka. Ale najednou jsem viděla, že víra ve světě opravdu žije. Od té doby mám ta masová setkání ráda.

Kde jsi ještě byla?

Ještě jsme byly s Áňou Pohořalou na setkání mládeže v Olomouci. A taky jsem byla několikrát v Příchovicích. Pomáhá mi to, když vidím taková společenství. V Praze chodím ve středu na studentské mše k sv. Ignácovi. Líbí se mi, že je tam plný kostel mladých lidí. Jsou tam také rytmičké mše. Mám moc ráda hudbu. Skrze ni to dokážu vnímat ještě daleko víc. Třeba u nás, když se při velikonoční vigilii hraje Třetího dne vstal Stvořitel, to je geniální písnička, to mě pak mrazí po celém těle. Občas mě chytí hudba, občas slova. Zaposlouchám se a najednou vím, že to je přesně to, co potřebuju slyšet.

Říkala jsi, že v Roudnici ses jako křesťanka cítila trochu osamoceně. Jak tě vnímali tvoji nevěřící přátelé a spolužáci?

Když má člověk kolem sebe věřící vrstevníky, tak mu přijde úplně přirozené o tom mluvit. Ale musím říct, že se nikdy nestalo, že by mě kvůli víře někdo šikanoval. Navíc jsme na gymplu byli s Matějem Doleželem a Martinem Bílíkem ve třídě tři. Nikdy jsme se s vírou netajili. A někteří vnímavější nebo zvědavější spolužáci za námi sami chodili a ptali se. Třeba na lyžáku jsme se jednou pokoušeli vysvětlit trojjedinnost Boha. Byla to legrace, ty naše teologické debaty.

V Praze je to ještě otevřenější a zvědavější?

Dělá to i to studentské prostředí. Mám na batohu placku s rybičkou a jedna holka, se kterou jsem se bavila, se mě na to zeptala. Tak jsem zjistila, že je evangelička a bavíme se spolu víc. Nebo se mě ptala spolubydlící, kam vyrážím, a já, že jdu na studentskou mši a ona na to, že na ně také chodí. Do některých lidí by to člověk neřekl. Vyplatí se být otevřený.

Cítíš takhle pár let po biřmování nějaké své poslání uvnitř církve?

Od malička jsem ve skautu a teď jsem i vedoucí. Baví mě práce s mladými a myslím, že mi to jde. Podílela jsem se se Zuzanou na dvou setkáních naší farní mládeže. Tak tímhle způsobem se orientuji. Nebo třeba dnešní tříkrálová sbírka. Ten kolektiv kolem toho je skvělý. A nejvíc se mi líbí, když jsou staří lidé rádi, že za nimi někdo přišel a potěšil je. To má prostě smysl.

Máš zkušenosti s jinými farnostmi a společenstvími. Měla bys nějaké doporučení nebo vylepšení pro naši roudnickou farnost?

To je složité. Každá farnost a společenství jsou úplně jiné podle situace. Ale chtěla bych, aby i naše mládež stejně jako já poznala, že víra kolem nás ve světě je živá. Měli by vyjet trochu mimo město. Stojí to za to.

Děkuji ti!

Jan Horák

CO BYLO

VÁNOCE NA ŘÍPU

Zdá se, že o svátcích bylo v rotundě na Řípu živěji než kdy předtím. Tvrdí to alespoň návštěvníci, kteří na přelomu roků pravidelně na Říp vystupují a otevřenou rotundu ještě nezažili. Plán otevřít rotundu na Nový rok se zrodil v den mého nástupu do úřadu řípského kastelána, neboť davy, které jsem při své první obhlídce svěřené stavby za velmi chladného a větrného počasí 1. 1. 2019 na Řípu pozoroval, byly ohromující. V létě přispěchala s velkolepými plány paní Jiřina Šustrová, která se rozhodla pro rotundu vyrobit pohyblivý betlém z kukuřičného šustí. Bylo jasné, že rotundu bude třeba o Vánocích zpřístupnit i v jiné dny a tyto byly otištěny v prosincovém vydání Zpráv roudnické farnosti. Vše ale bylo nakonec jinak. Betlém jsem poprvé uviděl v den instalace 22. 12. a byl jsem jím natolik ohromen, že nezbývalo než rotundu otevřít nonstop, neboť každá hodina, kdy by návštěvníci neměli možnost betlém obdivovat, by byla projevem neúcty k tvůrcům. Tímto bych chtěl co nejsrdečněji poděkovat autorům Jiřině Šustrové, Kateřině Hejdové a Eriku Schmidtovi za nádherný vánoční dar farníkům i široké veřejnosti. Betlém byl otevřen každý den od 25. 12. do 1. 1. 2020 a za osm dní se na jesličky přišlo podívat 4930 návštěvníků, přičemž jen na Nový rok jsme napočítali 1800 hlav. Takovou návštěvnost neměla rotunda ani uprostřed letních prázdnin a dokonce ani o řípské pouti. V poslední hodině provozu před letním spánkem byl betlém požehnan otcem Janem Balíkem, který celebroidal tradiční novoroční mši s výstupem tří králů. Na závěr ještě velké díky Tobiášovi a Petrovi Sedláčkovým za obětavou vánoční službu na Řípu a rotundě do nového roku přeji dostatečné množství citlivých a spokojených návštěvníků.

Tomáš Buryška

CO BUDE

MODLITBY MATEK 2020

Zveme vás na pokračující setkávání rodičů s dětmi. Pro rok 2020 bude setkání probíhat vždy 1. středu v měsíci od 9 hod. Zvolily jsme úmyslně jiný den v týdnu než čtvrtek a pátek, abychom se mohli někdy sejít také na faře a měli zde volný sál. Místo srazu se může měnit - někdy fara, někdy domov některé z nás. Přeji požehnaný nový rok a spoustu radosti z příchodu Krista i jiných roztomilostí. ☺

Blanka Matějková

POUŤ MLÁDEŽE DO ŘÍMA

Předpokládaný termín: 13. – 17. 11. 2020 (pátek až úterý. V úterý je státní svátek. Je třeba vzít si volno ze školy v pátek a v pondělí.)

Předpokládaná cena (závisí na počtu přihlášených, budeme se snažit dostat ji co nejnižší): Ubytování se budeme snažit sehnat za cca 25 eur/noc. Letenky se pohybují kolem 3000,-. Stravu si zajistí každý sám, dle svých možností a potřeb. Dopravovat se budeme metrem (1,5eur za cestu), ale budeme chodit především pěšky. Na vstupy použijeme max. 30eur, na dopravu z letiště a zpět max 20eur. Dohromady lze odhadnout náklady cca 350eur, ale je to opravdu jen odhad. V případě finanční nouze poutníků budeme prosit o podpůrnou sbírku ve farnosti, za kterou se budeme pilně modlit. ☺

Přihlášení: svůj zájem sdělte Horákovým. Dostanete závaznou přihlášku. **Závazné přihlášky přijímáme do Velikonoc, poté začínáme kupovat letenky a hostel.**

Na podzim proběhne informační schůzka pro rodiče nezletilých.

Kdo může jet: samostatní lidé starší 13 let (přednost mají biřmovanci a loni biřmovaní, ale v zásadě může jet kdokoli, i ten, kdo už s námi byl minule.) ☺

Předpokládaný program:

Poutní. Pěší chůze, modlitba osobní, společná a na úmysly, které nám svěří farnost. Návštěva nejdůležitějších poutních míst (baziliky, katakomby). Odpočinek a modlitba u moře. Nebudeme se cpát do davu. Nebudeme pospíchat, budeme posedávat a vnímat atmosféru. Papeže asi neuvidíme, vatikánská muzea asi nestihneme. Na konkrétním programu se budeme společně domlouvat.

Zuzana Horáková

KURZ HLASITÉHO ČTENÍ PÍSMO PŘI BOHOSLUŽBĚ – LEKTORSKÝ KURZ

Čtete v kostele pravidelně a chcete se ujistit, že to děláte dobře? / Čtete někdy a chcete se zlepšit? / Čtete výjimečně a je to víc stresující, než je vám milé? / Chodíte raději schválně pozdě, aby se obávaná červená kniha v žádném případě nedostala k vám? / Nečtete vůbec? Není to škoda?

Anebo se můžeme ptát: Chcete slyšet Boží slovo a dobře mu rozumět? Daří se vám to na každé bohoslužbě?

Rádi bychom vás pozvali na odpolední lektorský kurz, který se uskuteční v neděli 9. 2. Od 15.00 do 18.00. Nebudeme vás zkoušet, nahrávat vás ani hodnotit. Nebudeme „hrát divadlo“. Naopak.

Zkusíme vám nabídnout trochu techniky, tipů a postřehů, jak se se čtením vypořádat tak, aby posluchači vnímali maximum a vy měli minimální nepříjemnosti.

Nejde přece o málo. Jde o Boží slovo. Předávejme ho nepokažené.

Horákoví

LEKTORSKÝ KURZ KURZ HLASITÉHO ČTENÍ PÍSMO PŘI BOHOSLUŽBĚ

Jak číst tak, aby posluchač skutečně mohl vnímat Boží slovo?

Jak nepokřivit smysl Božího slova?

Jak zvládnout obtížná místa v textu? Jak se na čtení připravit?

Jak odstranit překážky ve srozumitelnosti?

Jak si poradit s mikrofonem, trémou, očním kontaktem?

Jak se při čtení cítit dobře?

Co všechno do čtení nepatří, a my to do něj přesto vkládáme?

neděle 9. 2. 2020

15.00 – 18.00

Sraz v Klášterním klubu, kurz proběhne v prostorách fary. Účastnický příspěvek je dobrovolný. Občerstvení zajištěno. Lektoři: MgA. Zuzana Horáková a MgA. Jan Horák. (Lektoři vedou seminář rétoriky v arcibiskupském kněžském semináři, pořádají lektorské kurzy pro Pastorační středisko Arcibiskupství pražského apod.)

ZIMNÍ OHEŇ PÁLENÍ VÁNOČNÍCH STROMKŮ

ekologické a poetické rozloučení s vánočními stromky, na kterých si něco dobrého opečeme

sobota 25. 1. 2020 od 16.00

(dokud nás to bude bavit a bude co pálit)

farní zahrada / Ekocentrum Zvonice

Vstup Klášterním klubem (Komenského ul., vrata nad kostelem); pokud dorazíte později, pak branou z ul. Rvačov rovnou k ohni.

S sebou: teplé oblečení a boty, vánoční stromek, něco dobrého k opečení. Pokud už stromek nemáte nebo jste měli umělý, nevadí, přijďte i tak, paliva je dost. Teplé nápoje, chleba a hořčice budou na místě k dispozici.

PROGRAM

- so 25. 1. * Zimní oheň – pálení vánočních stromků, 16.00 - ?
- pá 31. 1. * pololetní prázdniny = není náboženství pro děti
- ne 9. 2. * Lektorský kurz (kurz čtení Písma při mši), 15.00 – 18.00
- út 11. 2. * svátek Panny Marie Lurdské, mše v Roudnici v 18.00
- st 26. 2. * Popeleční středa, mše v Roudnici v 18.00
- pá 28. 2. * jarní prázdniny = není náboženství pro děti
- ne 1. 3. * 1. Neděle postní, 15.00 mše na Řípu (natáčení ČT – pořad Cesty víry)

POVÍDÁNÍ A MODLITBA NAD NEDĚLNÍM ČTENÍM

Lépe porozumět textům a hlouběji prožívat mši / získat maximální užitek z Božího slova / postřehnout, jak biblická čtení mluví o nás / sdílet různé pohledy na stejný text a vzájemně se obohatit / spojit četbu, zážitek, úvahu a modlitbu.

PÁTEK 18.00 – 19.30 / KLÁŠTERNÍ KLUB

Každý pátek (kromě 2. v měsíci) se budeme setkávat nad mešními texty příslušné nadcházející neděle. Budeme číst, povídat si, modlit se. Účast může být pravidelná, příležitostná i nahodilá.

Pravidelně se zpovídá v Roudnici půl hodiny před každou mší sv. s výjimkou neděle. O tuto službu lze také požádat po mši sv. (především mimo Roudnici) nebo si domluvit individuální termín.